

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 475/2024-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou, Kozárovce 632, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. B1-8C/10/2013 takto

rozhodol:

- Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/10/2013 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie **2 500 eur**, ktoré **je** Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť trovy právneho zastúpenia **713,96 eur** a zaplatiť ich na účet právnej zástupkyne sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní vedenom pod sp. zn. B1-8C/10/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“) a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10Co/69/2022 (ďalej len „konanie odvolacieho súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v napadnutom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom proti Slovenskej republike. Sťažovateľ v sťažnosti opisuje priebeh napadnutého konania, z ktorého vyplýva, že svoj návrh podal 14. januára 2013 na Okresnom súde Bratislava I. Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd uskutočnil prvé pojednávanie vo veci 12. februára 2015. Ďalšie pojednávania (v celkovom počte päť) sa uskutočnili ešte v roku 2015. Na poslednom z nich (15. októbra 2015) okresný súd rozhodol rozsudkom, ktorým žalobu zamietol. O odvolaní sťažovateľa krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 4Co/174/2016 z 29. marca 2018, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci súd prvej inštancie uskutočnil prvé pojednávanie 24. augusta 2021 a o žalobe opätovne rozhodol na pojednávaní konanom 28. septembra 2021 rozsudkom, ktorým sťažovateľovi priznal nárok na náhradu škody v sume 3 132,43 eur z titulu nezákonného rozhodnutia a nárok na nemajetkovú ujmu v sume 10 000 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom do podania sťažnosti nebolo rozhodnuté. Tvrdí, že súd prvej inštancie predložil krajskému súdu spis spolu s odvolaním 12. septembra 2022.

3. Sťažovateľ vyjadruje názor, že predmetná vec nie je skutkovo ani právne zložitá, z hľadiska jej predmetu ide o prioritované konanie, v priebehu konania poskytoval primeranú súčinnosť tak, aby bola vec včas rozhodnutá. Napriek uvedenému napadnuté konanie prebieha viac než 11 rokov, pričom vo veci dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, čo považuje za neakceptovateľné, porušujúce jeho označené práva.

4. Vychádzajúc z uvedeného, sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že označené práva sťažovateľa boli postupom mestského súdu v napadnutom konaní a postupom krajského súdu v odvolacom konaní porušené, prikázal krajskému súdu konať v odvolacom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 6 000 eur od mestského súdu a 4 000 eur a náhradu trov konania od krajského súdu.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 475/2024-14 z 3. októbra 2024 sťažnosť prijal na ďalšie konanie v časti napadnutého postupu súdu prvej inštancie, vo zvyšku sťažnosť odmietol.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

6. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/738/2024 z 24. októbra 2024 v podstatnom k veci uviedol:

„Je nesporné, že žaloba bola podaná na tunajší súd (pôvodne Okresný súd Bratislava I) dňa 14. 01. 2013... Pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitost' sporu, pri tomto type sporu je potrebné ustáliť si orgán, ktorý koná v mene štátu a posúdiť žiadanú nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a iných súvisiacich právnych predpisov... Postup súdu vtom čase smeroval k zabezpečeniu prípravy pojednávania, zákonná sudkyňa v pravidelných termínoch vytyčovala pojednávania, ktoré však boli odročené z rôznych dôvodov, bližšie popísaných v nižšie uvedenej chronológii procesných úkonov, ktoré nepovažujem za nedôvodné, nakoľko boli objektívneho charakteru. Dňa 15. 10. 2015 bol vyhlásený v predmetnom spore prvý rozsudok, ktorý bol

však rozhodnutím odvolacieho súdu z dôvodov uvedených v predmetnom rozhodnutí zrušený. Právnym názorom vyjadreným v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/174/2016-180 zo dňa 29. 03. 2018 bola konajúca sudkyňa následne viazaná. V tejto súvislosti mám však za to, že prieťahy v konaní nemôžu byť spôsobené v dôsledku nesprávneho právneho názoru konajúceho sudcu. Následne bol dňa 28. 09. 2021 vyhlásený v poradí druhý rozsudok. Prečo došlo k reálnemu vypracovaniu rozsudku č. k. 8C 10/2013-263 zo dňa 28. 09. 2021 až dňa 18. 04. 2022 (lehota bola predĺžená do 20. 12. 2021) sa vyjadriť nedokážem. V súvislosti s uplatnenými riadnymi opravnými prostriedkami (ktoré pri prvom rozsudku využil žalobca a pri druhom žalovaný) a s nimi spojenými odvolaciami konaniami je potrebné uviesť, že tie rovnako prispeli k predĺženiu stavu právnej neistoty, nakoľko spor nebol v dôsledku ich uplatnenia právoplatne skončený. Pre odvolanie žalobcu sa spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave od 05. 05. 2016 do 12. 04. 2018. Pre odvolanie žalovaného sa spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave od 12. 09. 2022 do 27. 06. 2024...

Prekážky postupu súdu podľa § 161 a nasl. Civilného sporového poriadku zistené neboli. S ohľadom na všetky uvádzané skutočnosti a najmä s ohľadom na čas, kedy bola v predmetnom spore podaná ústavná sťažnosť, túto považujem za účelovo podanú. V ostatnom sa pridrižiam vyjadrenia zákonného sudcu zo dňa 16. 10. 2024, ktoré prikladám v prílohe. Záverom podotýkam, že sťažovateľ (žalobca) využil možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok a proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/69/2022-336 zo dňa 24. 04. 2024 podal dňa 30. 09. 2024 dovolanie.“

7. Spolu s týmto vyjadrením súdu prvej inštancie bolo predložené vyjadrenie zákonného sudcu, stručná chronológia úkonov a dotknutý súdny spis. Zákonný sudca v podstatnom uviedol, že „pokiaľ žalobca namieta celkovú dĺžku konania s poukazom na to, že konanie nie je právoplatne skončené, v prvom rade uvádzam, že dané konanie toho času už je právoplatne skončené, a to dňom 31. 07. 2024“. Vzhľadom na podané dovolanie uviedol, že mestský súd vykonáva procesné úkony v súvislosti s podaným dovolaním.

8. Z predloženej chronológie procesných úkonov súdu a strán konania vyplývajú tieto podstatné skutočnosti, ktoré korešpondujú s obsahom predloženého súdneho spisu:

- 14. januára 2013 – doručená žaloba súdu,
- 20. júna 2013 – vyjadrenie odporcu k žalobnému návrhu,
- 7. októbra 2013 – vyžiadanie spisu z Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/131/09,
- 20. februára 2014 – pojednávanie odročené na 25. september 2014,
- 16. septembra 2014 – opakovaná žiadosť o zapožičanie spisu,
- 25. septembra 2014 – pojednávanie odročené na 13. november 2014 z dôvodu ďalšieho dokazovania,
- 16. decembra 2014 – žiadosť sťažovateľa o vypočutie svedkov,
- 12. februára 2015 – pojednávanie odročené po vyvolaní veci na 12. marec 2015 z dôvodu vyhotovenia uznesenia o pripustení ďalších účastníkov na strane odporcu,
- 12. marca 2015 – pojednávanie odročené bez uvedenia dôvodu na 21. máj 2015,

- 21. mája 2015 – pojednávanie odročené na 27. august 2015 na účel výsluchu navrhovaných svedkov 16. decembra 2014,
- 27. augusta 2015 – pojednávanie odročené na 1. október 2015 na účel prednesenia záverečných rečí,
- 16. septembra 2015 – návrh žalobcu na doplnenie dokazovania,
- 1. októbra 2015 – pojednávanie odročené na 13. október 2015 – príprava záverečných rečí,
- 13. októbra 2015 – pojednávanie odročené na 15. október 2015 na účel vyhlásenia rozsudku,
- 15. októbra 2015 – vyhlásenie rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá,
- 18. decembra 2015 – rozsudok doručovaný stranám konania,
- 30. decembra 2015 – odvolanie žalobcu,
- 5. mája 2016 – spis predložený krajskému súdu,
- 29. marca 2018 – uznesenie krajského súdu č. k. 4Co/174/2016-180 – odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,
- 13. apríla 2018 – spis vrátený späť okresnému súdu,
- doručovanie uznesenia krajského súdu,
- 1. marca 2019 – úprava zákonnej sudkyne na termín pojednávania na 11. február 2020, ten následne zrušený pre chorobu sudkyne, nový termín určený na 23. apríl 2020,
- 15. marca 2020 – zrušenie termínu pojednávania na 23. apríl 2020 pre karanténne opatrenie,
- 20. augusta 2020 – určený termín pojednávania na 20. január 2021,
- 5. januára 2021 – zrušenie termínu pojednávania 20. januára 2021 pre karanténne opatrenie,
- 1. júna 2021 – nový termín pojednávania zrušený pre chorobu sudkyne,
- 17. júna 2021 – určený nový termín pojednávania na 24. august 2021,
- 24. augusta 2021 – pojednávanie odročené na 31. august 2024, termín zrušený pre pracovné dôvody – výsluchy sudkyne na psychiatrii, nový termín pojednávania určený na 3. september 2021,
- 3. septembra 2021 – pojednávanie odročené na 14. september 2021 – výzva sťažovateľovi, že sa môže k vznesenej námietke premlčania vyjadriť i písomne,
- 7. septembra 2021 – vyjadrenie sťažovateľa,
- 14. septembra 2021 – pojednávanie odročené na 28. september 2021 na účel vyhlásenia rozsudku,
- 28. septembra 2021 – pojednávanie, vyhlásenie rozsudku č. k. 8C/10/2013-263,
- 2. novembra 2021 – žiadosť o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku schválená do 20. decembra 2021, rozsudok vypracovaný 18. apríla 2022,
- 5. mája 2022 – odvolanie žalovaného,
- 12. septembra 2022 – spis predložený krajskému súdu,

- 24. apríla 2024 – pojednávanie, pred odvolacím súdom vyhlásený rozsudok č. k. 10Co/69/2022-336,
- 28. júna 2024 – spis vrátený späť mestskému súdu,
- 30. septembra 2024 – dovolanie sťažovateľa,
- 15. októbra 2024 – úprava vyššej súdnej úradníčky spojená s procesnými úkonmi pred predložením spisu dovolaciemu súdu.

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskom mestského súdu, ako aj s obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

13. Predmetom posudzovania v tomto náleze je postup mestského súdu v napadnutom konaní.

14. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že ide o štandardnú vec (o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom proti Slovenskej republike), ktorá v okolnostiach veci nevykazuje prvky skutkovej či právnej zložitosti.

15. Pri skúmaní kritéria správanie sťažovateľa (žalobca) v napadnutom konaní ústavný súd, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, konštatuje, že nezistil okolnosti na strane sťažovateľa, ktorými by vo výraznej miere prispel k zbytočným prieťahom v napadnutom konaní.

16. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov v napadnutom konaní.

17. Zo spracovanej chronológie postupu súdu prvej inštancie v napadnutom konaní (bod 8 tohto nálezu) vyplýva, že konanie ako celok je poznamenané zbytočnými prieťahmi a neefektívnym postupom. Hoci súd priebežne konal, nariaďoval pojednávania (do vydania prvého rozsudku celkom 8), z jeho postupu a frekvencie nariaďovania pojednávania je zrejmé, že nekonal dostatočne razantne a efektívne.

18. Pokiaľ ide o dĺžku odvolacieho konania (necelé dva roky), ústavný súd vzhľadom na dôvody, pre ktoré odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, konštatuje, že dĺžka odvolacieho konania je v plnom rozsahu pričítateľná okresnému, resp. mestskému súdu, keďže zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu (bodov 14 až 16 uznesenia krajského súdu) vyplýva záver, že procesné pochybenia okresného súdu a na ich základe prijaté právne závery mali za následok, že celé konanie, ktoré pred súdom prvej inštancie prebehlo, bolo zmätočné a nepreskúmateľné, pričom rozsudok trpí rovnakou vadou, ktorú nie je možné v odvolacom konaní odstrániť.

19. Ústavný súd sa preto nestotožňuje s obranou mestského súdu, ktorá bola založená na premise, že išlo o odlišný alebo nesprávny právny názor konajúceho sudcu, v dôsledku čoho mestský súd nemôže zodpovedať za obdobie odvolacieho konania na krajskom súde. Výkon súdnictva a rozhodovanie súdov predpokladá istú kvalitu rozhodovania, čo v okolnostiach veci nebolo naplnené. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie spôsobil zbytočné predĺženie právnej neistoty sťažovateľa v napadnutom konaní o približne 2 roky, za ktoré nesie zodpovednosť.

20. Po vrátení veci odvolacím súdom (13. apríla 2018) trvalo súdu prvej inštancie vyše štyri mesiace, kým začal s doručovaním uznesenia krajského súdu (22. augusta 2018). Až po vyše roku od doručenia spisu z odvolacieho súdu mestský súd pristúpil k určaniu termínu pojednávania (1. marca 2019), ktorý určil až na 11. február 2020, pričom aj tento termín pojednávania bol zrušený pre chorobu zákonného sudcu. Obdobie od vrátenia veci do určenia termínu pojednávania na 23. apríl 2020 (ktorý bol zrušený z dôvodu protipandemických opatrení) možno považovať za zbytočný prieťah v trvaní dvoch rokov.

21. Ústavný súd pripúšťa, že obdobie pandémie možno považovať za prekážku v postupe v konaní, ale vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. V posudzovanej veci štádium konania a už vykonané dokazovanie umožňovalo súdu prvej inštancie vec rozhodnúť na prvom pojednávaní po vrátení veci, keďže už nebolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Dôkazom správnosti tohto záveru je skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol na druhom pojednávaní po vrátení veci odvolacím súdom, aj to len z dôvodu, že na prvom pojednávaní žalovaný vzniesol námietku premlčania, ku ktorej konajúci súd dal možnosť sťažovateľovi sa písomne vyjadriť. Z uvedeného dôvodu obranu mestského súdu spočívajúcu v predĺžení právnej neistoty sťažovateľa v dôsledku pandémie neakceptoval.

22. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom na pojednávaní konanom 28. septembra 2021, a hoci predseda súdu vyhovel žiadosti o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku do 20. decembra 2021, k jeho vypracovaniu a zaslaníu stranám konania došlo až 18. apríla 2022, čo zakladá ďalší zbytočný prieťah v trvaní štyroch mesiacov.

23. Ústavný súd tak v súhrne konštatuje, že súd prvej inštancie sa do právoplatnosti jeho rozsudku okrem neefektívneho postupu dopustil aj zbytočných prieťahov v trvaní viac než štyroch rokov a štyroch mesiacov.

24. Vychádzajúc z uvedeného a prihliadajúc na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, zistené zbytočne prieťahy a neefektívny postup, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní boli porušené práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

25. Na základe zistenia, že vec sťažovateľa je toho času už právoplatne skončená, sa stal bezpredmetným príkaz mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov.

IV.

Primerané finančné zadost'učinenie

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

27. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 6 000 eur od mestského súdu, čo odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty a pocitom frustrácie.

28. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, berúc do úvahy predmet napadnutého konania, správanie sťažovateľa, ako aj všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 500 eur pre sťažovateľa za primerané finančné zadost'učinenie (bod 2 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

30. Ústavný súd, vychádzajúc z § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, priznal podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľovi náhradu trov konania z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej

služby vykonané v roku 2024 (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti,) v hodnote po 343,25 eur vrátane dvoch režijných paušálov v hodnote po 13,73 eur.

31. Ústavný súd tak priznal náhradu trov konania v požadovanej sume 713,96 eur (bod 3 výroku nálezu).

32. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. novembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu